

СТАНОВИЩЕ

за трудовете на гл. ас. д-р Камен Атанасов Станев от Кирилometодиевския научен център при БАН, единствен участник в конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент" по професионално направление

2.2. История (История на България), за нуждите на секция „Кирило-Методиевски извори и традиции“ към същия Научен център, обявен в Държавен вестник, бр. 63/ 18.08.2015 г.

Камен Станев е роден през 1977 г. в Пловдив. През периода 1996-2001 г. следва история в Софийски университет, който завършва успешно като магистър към катедра „История на Византия и балканските народи“ в Историческия факултет. През периода 2005-2008 г. е редовен докторант в същия университет, Исторически факултет, катедра „История на България“. Написва дисертация на тема “Миграционните процеси в Първото българско царство (по писмени данни)” под научното ръководство на проф. д.и.н. Петър Ангелов. След успешната ѝ защита получава образователната и научна степен „доктор“.

По това време у него се формира подчертан афинитет към тази тема, което се доказва от участието му в множество археологически разкопки, от първите му научни публикации и изяви на научни форуми, както и от експертната му дейност в областта на опазване на културното наследство на българските земи. От април 2010 г. д-р Станев е назначен за главен асистент в Кирилometодиевския научен център при БАН, където и до момента продължава да се извява с похвална и ритмична продуктивност.

На обявения от КМНЦ при БАН конкурс за доцент по история на България за нуждите на същия Научен център Камен Станев се представя с 1 монография и 14 статии, публикувани след защитата на малкия докторат. От-

делно има участие в още 14 публикации като съавтор, които няма да разглеждам в това становище. В тематично отношение трудовете на Камен Станев са посветени както на регионалната и поселищна история на българските земи южно от Балкана, така и на преселенията и миграциите през Средновековието – отново с оглед предимно на посочения по-горе интересуващ го регион.

Някои от тези съчинения (№№ от 4 до 10 плюс 13 по приложения от кандидата списък) имат пряко отношение към разработеното и публикувано негово монографично изследване, посветено на Тракия през Ранното средновековие – и по-точно на „днешните български земи между Стара планина, Родопите, Сакар, Странджа и Черно море...между края на VI и началото на X в.“, както сам д-р Станев посочва в предговора на своята книга (стр. 5).

Стилът и методът на работа на Камен Станев се характеризират с ясен изказ и добро познаване на писмените и материалните свидетелства за изследваните от него въпроси; познаване на досегашните изследвания и нерядко критично отношение към тях. Кандидатът успешно съчетава археологическите си умения с познаването на писмените извори и историографски изследвания, за да чертае свои хипотези по някои от множеството неизяснени проблеми на Ранното ни средновековие.

Дори един бегъл преглед на списъка на научните публикации на Камен Станев показва, че той се отличава с последователност и принципност при разработването на избраното научно направление. В резултат от запознаването с неговите научни постижения човек остава с приятното впечатление за пълнота и научна прецизност, не особено често явление в най-новата българска медиевистика.

В една рецензия за научна продукция във връзка с конкурс за доцент, макар и само с един явил се на конкурса кандидат, не може да се мине без оценка на представената продукция. В случая с д-р Станев изборът ми съвсем естествено се е спрял на публикуваната през 2012 г. монография „Тракия през Ранното средновековие“ (изд. „Фабер“ – В. Търново, 208 стр.). Работата впечатлява с методичното събиране на много и на пръв поглед разпръснати сведения от публикувани археологически материали, съчетани с оскъдните за периода и региона писмени сведения и немалко, но и нерядко спекулативни на много места изследвания на специалистите. От книгата преди всичко личи умението на автора да гради интердисциплинно научно изследване, както и да спазва правилата на научната методология и етика. Освен това той не се главозамайва от привлекателните възможности за максималистични заключения и винаги или почти винаги напомня – не само на своите читатели, но и на себе си, че достигнатите изводи трябва да бъдат разглеждани като донякъде хипотетични заради обективно присъщата им условност. В този смисъл и аз лично гледам на някои от направените в монографията на Станев заключения за пълното обезлюдяване на Тракия след аваро-славянските нашествия в началото на VII в., както и за съдбата на областта Загоре по времето на Тервел и следващите български ханове.

Независимо от тези и други подобни крайни или най-малкото спорни становища, цялостната продукция на д-р Камен Станев показва, че той е достигнал необходимата степен на научно израстване, за да стане доцент в Кирилometодиевския научен център на БАН и аз убедено ще гласувам за това.

Ако трябва да аргументирам по-точно това мое решение, ще кажа следното:

Първо, кандидатът се явява на конкурса при спазване на всички необходими формални изисквания и с изрядни и правилно комплектувани документи.

Второ, неговата научна продукция напълно отговаря на буквата и на духа на професионалното направление 2.2. История (История на България).

Трето, монографията и четиринадесетте научни статии, с които Камен Станев се явява на конкурса, свидетелстват за наличие на необходимите за един български доцент качества.

София, 14 февруари 2016 г.

проф. д.и.н. Илия Г. Илиев

Институт за исторически изследвания – БАН